

РЕШЕНИЕ

№ 33795

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разглежда дело номер **930** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите във връзка с чл. 83, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „МЕЖДУЧАСИЕ 500“ ООД. ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция [населено място].[жк], [улица] електронен адрес [\[електронна поща\]](#). чрез адв. Т. Н. Н., в качеството на пълномощник, срещу Акт за регистрация по Закона за данък върху добавена стойност (ЗДДС) №220422403820699/28.08.2024г., издаден от Л. Н. Н., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1477/12.11.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

В жалбата са изложени съображения, че оспореният акт е неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че дружеството не е реализирало облагаем оборот, изискващ регистрация по ЗДДС, тъй като дейността му е в сферата на предоставяне на образователни услуги под формата на частни уроци, като предмет на дейност е вписан в Търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ е „организация и провеждане на образователни дейности в областта на подготовката на зрелостници и кандидат-студенти, други спомагателни дейности в областта на образованието; създаване и разпространение на образователни методики; организиране на курсове и консултантски услуги в областта на образованието, информационните технологии и управлението; търговско представителство и всички други дейности незабранени от закона“. Тази дейност попада в обхвата на нормите на чл. 41, т. 1 и/или т. 2 от ЗДДС.

Счита, че дейността на дружеството следва да се счита за освободена доставка на основание чл.

132, пар. 1, б. „й“ от Директива 206/112/ЕО, защото отговаря изцяло на хипотезата, предвидена в тази норма. Позицията се намира на решение на СЕС от 14.06.2007 г. по дело С 445/05 където съдът е приел, че за да е освободена от ДДС тази дейност, не е нужно учителите да имат директен договор с децата и децата да плащат директно на учителите. Поставеният преюдициален въпрос до Съда е дали за освобождаване от данък се изисква независимият учител да предоставя преподавателските услуги пряко на учениците в качеството им на получатели на тези услуги, което налага те да възнаградят своя учител, или е достатъчно те да се предоставят в училище или университет. Според практиката на Съда на ЕС освободените доставки, посочени в член 13 от Шеста директива, представляват самостоятелни понятия на общественото право, чиято цел е да се избегнат различия в прилагането на режима на ДДС в държавите-членки. Искането до съда е за отмяна на акта и присъждане на разноските по делото.

В о.с.з. жалбоподателят, редовно призован, не се представлява. Постъпило е писмено становище от адв. Н., с което заявява, че не възразява делото да бъде разгледано в негово отсъствие, претендира разноски.

Ответникът по жалбата - директор на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, се представлява от юр.К., която оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, 34-състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възразенията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С Резолюция за извършване на проверка №222692402945392/21.06.2024г., издадена А. Е. П. - Г., на длъжност главен инспектор по приходите в отдел „Регистрации“ в дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., е възложена проверка за наличие на основания за регистрация по ЗДДС на „МЕЖДУЧАСИЕ 500“ ООД./л.20/

Констатирано е че основната дейност на „МЕЖДУЧАСИЕ 500“ ООД е предоставяне на образователни дейности. При извършена проверка в регистрите на Министерство на образованието и науката - Регистър на институциите в системата на предучилищното и училищното образование и НААПО /Национална агенция за професионално образование и обучение/ се установи, че дружеството не е вписано в регистрите на ЦПО - Центрове за професионално обучение и ЦИПО - Центрове за информация и професионално ориентиране./л.21/

Проверяващият орган е анализирал представените от лицето справки за реализиран оборот за периода на проверката от 01.06.2022г. до 31.05.2024г., като е установил, че за периода от 01.08.2022г. до 31.07.2023г. лицето е формирало облагаем оборот в размер на 106 904.10 лв. формиран от проведените частни уроци. Поради което на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, ТД е следвало да подаде заявление за регистрация в срок до 07.08.2023г. включително. По повод констатациите ОП/органите по приходите са издали Акт за регистрация по ЗДДС №220422403820699/28.08.2024. връчен лично на управителя на дружеството на 12.09.2024г./л.27/

С жалба вх. №53-03-3938/27.09.2024 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1411/04.10.2024г. по регистъра на дирекция ОДОП С. по регистъра на ТД на НАП С. „МЕЖДУЧАСИЕ 500“ ООД ЕИК[ЕИК] е обжалвало издадения акт за регистрация по ЗДДС на дружеството. С решение №1477/12.11.2024г на Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно –

осигурителна практика” С. същият е потвърден като законосъобразен и жалбата е отхвърлена.

В хода на настоящото производство е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза, по повод искане на жалбоподателят. Видно от заключението на експерта облагаемият оборот от продажби на дружеството „Междучасие 500“ ООД за периода от 01.08.2022 г. до 31.07.2023г. е 103789,50 лв./л.189/. Вещото лице е разяснило причината за разликата на този оборот който са установили данъчните органи и изчисленията извършени от същото. Посочено е че взет, като оборот от продажби е само стойността на издадените фактури в посочения период 01.08.2022 – 31.07.2023г., които първоначално са били отразени като приходи за бъдещи периоди и в същия период са признати като текущи приходи. Вещото лице посочва, че: в годишния финансов отчет (ГФО) лихви за бъдещи периоди не съответстват на обротнота ведомост и са комплексирани салдата по сметки. Вещото лице е разяснило, че когато дружеството получи авансово плащане за услуга, която ще бъде предоставена в бъдещ период, тази сума не се признава като приход в текущия отчетен период. Счетоводно тя се отчита като приход за бъдещи периоди, докато не настъпи събитие, което обуславя нейното признаване — например извършване на услугата изцяло или частично. Признаването на приход в отчетния период се извършва пропорционално на степента на изпълнение на услугата. Само онази част от авансовото плащане, за която е възникнало основание (напр. предоставена услуга или част от нея), може да бъде призната като приход в текущия период. Останалата част от сумата следва да остане отразена като приход за бъдещи периоди, до момента на изпълнение на съответната услуга. Този подход е в съответствие с принципа на начисляване и с изискванията на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), които предвиждат признаване на приходите в периода, към който те се отнасят. В заключението е посочено също, че: На 01.07.2023 г. е съставено счетоводно записване за сумата 146564,57 лв. по следните счетоводни сметки: Дебит сметка 7511 - Нефинансови приходи за бъдещи периоди – краткосрочни. Сметка 703 - Приходи от продажби на услуги на дружеството. Със съставянето на счетоводното записване осчетоводените приходи за бъдещи периоди са признати за текущи приходи, т.е. издадени фактури на обща стойност 146564,57 лв., които са платени авансово и осчетоводени като приходи за бъдещи периоди са извършени, и сумата за тях е отчетена като приход от продажба на услуги. Посочената сума включва и приходи по издадени фактури на стойност 52093,40 лв. през месеците 09.2022 г., 10.2022 г., 11.2022 г. и 12.2022г. първоначално отчетени като приходи за бъдещи периоди и впоследствие начислени като текущ приход. При проверката от органите на НАП е извършен анализ и е установено, че като облагаем оборот за м.07.2023 г. следва да се посочи сумата 55208,00 лв. Сумата е формирана от стойността на издадените и платени фактури за периода от м.6.2022г. до м. 12.2022г., осчетоводени като приход за бъдещ период съгласно представената на ревизиращите органи справка за сметка 7511 за период 01.06.2022-31.05.2023г. Прието е, че към 01.07.2023 г. услугите, които са предплатени са извършени. Заключението по експертизата не е оспорено от страните, съдът кредитира заключението на вещото лице.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на

акта, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният Акт за регистрация по ЗДДС №220422403820699/28.08.2024г. издаден от Л. Н. Н.,на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С.,определен с резолюция за извършване на проверка № №222692402945392/21.06.2024г. издадена от А. Е. П. – Г./л.20/

Съгласно чл.83 ал.4 от ДОПК „Актовете и отказите за регистрация или дерегистрация (прекратяване на регистрацията) в специалните регистри се обжалват по реда, предвиден за обжалване на ревизионните актове“. Компетентен да се произнесе по този ред е първо органа по чл.152 от ДОПК- Директора на дирекция „ОДОП“ от компетентната дирекция,а след това съда по седалище на жалбоподателя.

Директора на дирекция „ОДОП“ е издал Решение №1477 / 12.11.2024г.,с което е потвърден Акт за регистрация по ЗДДС №220422403820699/28.08.2024г. е компетентен да се произнесе по жалбата срещу Акт за регистрация по ЗДДС.Твърдението, че липсата на заповед за определяне на компетентен орган, води до липса на компетентност на органите по приходите, издали процесния акт за регистрация, доколкото в конкретния случай правомощията им в тази насока не произтичат пряко от закона е необосновано.

В случая се касае за проверка по глава XV по ДОПК.Проверката е съвкупност от действия на органите по приходите относно спазването на данъчното и осигурителното законодателство. С проверка могат да се установяват определени факти и обстоятелства от значение за задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски, но не се установяват задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на проверяваното лице.Проверката се извършва от органите по приходите, без да е необходимо изрично писмено възлагане/ чл.110 ал.4 от ДОПК/.Такъв е и настоящия случай,тъй като с процесния акт за регистрация по ЗДДС ,са установени обстоятелства ,имащи значение за задължителна регистрация на жалбоподателят по посоченият закон с оглед изчисленият оборот от органите по приходите.Съдът приема,че оспорения акт е валиден, издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност.

По правото:

Основният предмет на дейност на дружеството вписан в Търговския регистър е организация и провеждане на образователни дейности в областта на подготовката на зрелостници и кандидат-студенти, други спомагателни дейности в областта на образованието, създаване и разпространение на образователни методики, организиране на курсове и консултантски услуги в областта на образованието,информационните технологии и управлението, търговско представителство./л.21/

Дружеството е данъчно задължено лице, на основание чл. 3, ал. 1 от ЗДДС, в случаите, когато същите извършват независима икономическа /стопанска/ дейност.Съгласно посочената разпоредба данъчно задължено лице е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, без значение от целите и резултатите от нея. Според чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно

задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, освен в случаите, в които същия закон предвижда друго.

Всяко данъчно задължено лице, чийто облагаем оборот достигне или превиши границата от 100 000 лв. за период, не по-дълъг от 12 последователни месеца, е длъжно да се регистрира по ЗДДС. Заявлението за регистрация се подава до 7-о число включително на календарния месец, следващ този на достигане на посочения оборот (чл. 96, ал. 1, изречение първо от закона).

При положение че посоченият облагаем оборот е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца (включително текущия), лицето е длъжно да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът (чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС).

Законът също така предвижда, че за определяне на данъчните задължения на лицето в хипотезата на чл. 96, ал. 1, изречение първо от ЗДДС, когато не е подало заявление за регистрация в срок лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето бе подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която то е регистрирано от органа по приходите (или до тази, на която са отпаднали основанията за регистрация).

Същевременно за определяне на данъчните задължения на лицето в хипотезата на чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС, когато не е подало заявление за регистрация в срок лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 100 000 лв. – от датата, на която е надвишен оборотът, до тази, на която е регистрирано от органа по приходите (или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация). За облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот, също се дължи данък (чл. 102, ал. 4 ЗДДС). Според ал. 2 на същата правна норма облагаемият оборот е сумата от данъчните основи на извършените от лицето: 1. облагаеми доставки, включително облагаемите с нулева ставка; 2. доставки на финансови услуги по чл. 46; 3. доставки на застрахователни услуги по чл. 47.

При така дадената правна регламентация се налага извод, че в облагаемият оборот на данъчно задълженото лице, релевантен за преценката относно наличието на основания за задължителна регистрация по реда на ЗДДС, се включват данъчните основи на всички, извършени от лицето, облагаеми доставки, включително облагаемите с нулева ставка, както и извършените доставки на финансови и застрахователни услуги.

От доказателствата по делото е видно, че ДЗЛ е превишило границата от 100 000 лв. на облагаем оборот за периода 01.08.2022г. до 31.07.2023г. и са били налице основанията за регистрация му по ЗДДС.

Относно изложеното в жалбата за освободени доставки на услуги по смисъла на ДДС, настоящият състав следва да посочи следното:

Освободените от облагане с данък върху добавената стойност доставки са посочени в глава четвърта от ЗДДС. Съгласно норма на чл. 41 ЗДДС освободена доставка е:

т. 1. (доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) предучилищната подготовка и възпитание, училищното или университетското образование, професионалното образование и обучение,

следдипломното обучение, преквалификация и повишаване на квалификацията, обучението за придобиване на ключови компетентности, предоставяни от:

а) (доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.08.2016 г.) институции в системата на предучилищното и училищното образование по Закона за предучилищното и училищното образование, институции в системата на професионалното образование и обучение по Закона за професионалното образование и обучение, доставчици на обучение за придобиване на ключови компетентности, включени в списък, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта или културно-просветни или научни институции;

б) висши училища по Закона за висшето образование ;

т. 2. предоставянето на частни уроци, заместващи училищното или университетското образование по т. 1;

т. 3. (изм. - ДВ, бр. 74 от 2009 г., в сила от 15.09.2009 г., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.08.2016 г.)доставката на учебници, познавателни книжки и учебни комплекти, одобрени от министъра на образованието и науката, когато стоките са доставени от организациите по т. 1, буква "а", както и доставката на учебници, познавателни книжки и учебни комплекти, когато стоките са доставени от организациите по т. 1, буква "б. ";

т. 4. услугата, пряко свързана със спорта или физическото възпитание, предоставяна от спортни организации по Закона за физическото възпитание и спорта, които са регистрирани по Закона за юридическите лица с нестопанска цел като организации, определени за извършване на общественополезна дейност.

Съгласно чл. 15, т. 6 от Закона за професионалното образование и обучение /ЗПОО/ центровете за професионално обучение са институция в системата за професионалното образование и обучение. Същите подлежат на лицензиране по предвидения в закона ред, като лицензията дава право за извършване и удостоверяване на професионално обучение с придобиване на степен на професионална квалификация или за извършване на професионално ориентиране- арг. чл. 49а от ЗПОО. Професионалното обучение осигурява придобиването на квалификация по професия или по част от професия, както и усъвършенстването ѝ – чл. 5, ал. 2 ЗПОО. Разпоредбата на чл. 6, ал. 1 ЗПОО предвижда, че професионалното обучение и професионалното образование се осъществяват по професии и специалности, включени в Списъка на професиите за професионално образование и обучение.

За да може да се осъществи сложния фактически състав на чл. 41, ал. т. 1, б. а ЗДДС е необходимо на първо място доставчикът- в разглеждания казус дружеството да е включен в утвърдения от изпълнителния директор на Агенция по заетостта списък и на второ място - да предоставя обучение за придобиване на "ключови компетентности". Ключовите компетентности са изрично изброени в списък на ключовите компетентности, определени съгласно Европейската референтна рамка на ключовите компетентности, в приложение към чл. 4, ал. 1 от Постановление № 280 на МС от 15.10.2015г.Относно доставчика на обучението, съгласно чл. 7 от посоченото постановление, обучение могат

да предоставят доставчици на обучение - обучаващи институции, които отговарят на условията посочени в чл. 9 от постановлението и са включени в списък, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В случаите, при които дружеството предоставя обучение по ключови компетентности, в качеството си на доставчик, включен в списъка на доставчиците на ключови компетентности, които се заплащат от получателя на услугата, какъвто е разглеждания казус, разпоредбата на чл. 41, т. 1, б. "а" от ЗДДС за освобождаване на доставките е неприложима. Условията за определяне на доставките на образователни слуги като освободени доставки по чл. 41, т. 1 б. „а“ и „б“ от ЗДДС са кумулативни: да се предоставят услуги по предучилищна подготовка и възпитание, училищно или университетско образование, професионално образование и обучение, следдипломно обучение, преквалификация и повишаване на квалификацията, обучение за придобиване на ключови компетентности и те да се предоставят от институции в системата на предучилищното и училищното образование по Закона за предучилищното и училищното образование, институции в системата на професионалното образование и обучение по Закона за професионалното образование и обучение, доставчици на обучение за придобиване на ключови компетентности, включени в списък, утвърден от изпълнителния директор на Агенция по заетостта или културно- просветни или научни институции (а) или от висши училища по Закона за висшето образование (б). По чл. 41, т. 2 ЗДДС освободена доставка е предоставянето на частни уроци, заместващи училищното или университетското образование по т.1

Разпоредбите на чл. 41, т. 1 и 2 ЗДДС въвеждат в националното законодателство съответно разпоредбите на чл. 132, параграф 1, б. и) и й) от Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (Директивата 2006/112), поради което преценката относно основанията за освобождаване на процесните доставки от облагане с ДДС, следва да бъде съобразена с тълкуването на тези норми от Съда на ЕС.

В решение от 22 април 2022 година по дело С- 612/20 („Happy Education“) по тълкуване на чл. 132, параграф 1 буква и) от Директива 2006/112, Съдът на ЕС е приел, че предвиденото в тази разпоредба освобождаване е подчинено главно на две кумулативни условия ... от една страна на условието, да става въпрос за услуги, които по естеството си представляват предоставяне на детско или младежко образование, училищно или университетско образование, професионално обучение или преквалификация или пък да става въпрос за стоки или услуги, които са тясно свързани с посочените услуги, а от друга страна, на условието съответните доставки да бъдат осъществявани от публичноправни субекти ...или от други организации, определени от съответната държава членка за организации със сроден предмет на дейност (т. 29 и цитираната в нея съдебна практика). По отношение на второто условие, в т. 30 от решението, когато доставчикът не е публичноправен субект ... посочената разпоредба допуска доставките му да бъдат освободени от ДДС само ако попадат в обхвата ... на понятието „други организации, определени от съответната държава членка за организации със сроден предмет на дейност“. Доколкото в чл. 132, параграф 1, буква и) от Директива 2006/112 не се уточняват условията или особеностите, по които може да се разпознае този сходен предмет, по принцип националното право на всяка държава членка трябва да определи

правилата, въз основа на които може тези организации да бъдат определени като имащи сроден предмет на дейност. В това отношение държавите членки имат право на преценка (т.31 и цитираните решения от 26 май 2005 г., Kingscrest Associates и Montecello, C-498/03, EU:C:2005:322, т. 49 и 51 и от 28 ноември 2013 г., MDDP, C-319/12, EU:C:2013:778, т. 37). Фактите в главното производство, по което е постановено посоченото съдебно решение са сходни с фактите по настоящото делото – предоставяните услуги са свързани с курсове по чужди езици и се предоставят от частноправен субект, чийто предмет на дейност включва обучение чужди езици.

Във връзка с изложеното следва, че за да бъде определен като организация със сроден предмет на този на публичноправен субект в областта на образованието по смисъла на чл. 132, параграф 1, буква и) от Директива 2006/112, този субект следва да отговаря на предвидените в националния закон условия за целта. От доказателствата по делото, се установява, че процесното дружество не отговаря на изискванията за посочените в чл. 41, т.1 ЗДДС институции.Обстоятелството, че предметът на дейност на последното включва образование,квалификация и преквалификация, курсове само по себе си не може да се приеме за равнозначно за определянето ѝ като институция по смисъла на чл. 41, т.1 ЗДДС. (В този смисъл т. 36, от решението по дело C-612/20)

Не се споделят доводите изложени в жалбата, че доставките са освободени от ДДС на основанията по чл. 41, т.2 ЗДДС, поради това, че се осъществяват частни уроци, заместващи училищното или университетското образование по т.1. Съгласно чл. 132, параграф 1, буква й) от Директива 2006/112 освободени са частните уроци, давани от преподавателски кадри и съответстващи на училищното и университетското образование. Съгласно постоянната практика на Съда на ЕС освобождавания представляват самостоятелни понятия от правото на Съюза, чиято цел е да се избегнат различията при прилагането на режима на ДДС в различните държави членки (т. 27 от решението по дело C-612/20 и цитираната съдебна практика). Следователно за да бъдат определени като частни уроци, услугите по обучение по български език и математика, следва да са предоставени от преподавателски кадри за тяхна сметка и на техен риск (т. 30 от решение по дело C-445/05 по тълкуване на чл. 13,А, параграф 1, буква й) от Шеста директива). В този смисъл е и решението от 28 януари 2010 година на Съда на ЕС по дело C-473/. В конкретния случай услугите се предоставят от самото дружество, а не от преподавател за негова сметка и на негова отговорност.

На следващо място доставките на извършените услуги не притежават белезите на университетско образование, нито са професионално образование и обучение, следдипломно обучение или преквалификация, или пък повишаване на вече придобита квалификация във висше училище, както и обучение за придобиване на ключови компетентности, които могат да се придобият в институции в системата на предучилищното и училищното образование по Закона за предучилищното и училищното образование, институции в системата на професионалното образование и обучение по Закона за професионалното образование и обучени е, за които всъщност е предвидена данъчната привилегия по чл. 41, т. 1, буква " а " от ЗДДС. След като посочените доставки, изрично не попадат в привилегированите случаи на освободени доставки, то те попадат в общия случай на облагаемите доставки с ДДС по чл. 12 и законосъобразно дружеството е подлежало на задължителна регистрация, тъй като за периода от

01.08.2022 г. до 31.07.2023 г. (12 последователни месеца преди възлагане на проверката) е достигнал облагаемия оборот над 100 000 лева видно от заключението на вещото лице и представените доказателства по делото.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт за регистрация по ЗДДС е правилен и законосъобразен, поради което жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на правния спор претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна, а на ответната страна, на основание чл. 161, ал. 1, изречение второ и изречение трето от ДОПК, следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатската работа в размер на 1000,00 лева, което жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати.

С оглед гореизложеното, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪЛЯ жалба на „МЕЖДУЧАСИЕ 500“ ООД ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция@@15@[жк], [улица] срещу Акт за регистрация по Закона за данък върху добавена стойност (ЗДДС) №220422403820699/28.08.2024г., издаден от Л. Н. Н., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение №1477/12.11.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „МЕЖДУЧАСИЕ 500“ ООД, Е. с адрес за кореспонденция@@20@[жк], [улица] да заплати в полза на ОДОП С. при ЦУ на НАП сумата от 1000,00 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: